

paavist og med gode Grunde dokumenteret, at der endnu eksisterer Illustrationer til forskellige i første Mosebog omtalte Begivenheder, saasom Jofefs Kornsalg m. m., udførte paa selve de paagældende bibelske Personers Tid; det har ingen gjort før mig. Jeg har paavist, at der paa oldkristelige Gemmer findes bevaret virkelige Portrætter af Jesus, og ligeledes med gylbige Grunde dokumenteret denne min Opfattelse, som heller ingen før mig har fremsat. Men af Mangel paa Understøttelse foreligger den første af disse Undersøgelser kun i Form af et Par Referater af et Foredrag, og den anden kun i Form af et polemisk Indlæg. I det første Hæfte af mine „Fragmenter om Hedenstabet“ har jeg dernæst taget fat paa at give en fuldstændig ny og original Fremstilling af den hedenste Religion, idet jeg har paavist og tilstrækkeligt dokumenteret, at over næsten hele Verden de hedenste Guder oprindeligt repræsenteredes ved levende Mennesker, en Opdagelse, der atter klarer mangt og meget, som de lærde hidtil slet ikke have kunnet finde Rede i. Mit Arbejde herover vil altsaa, om det staar sin Prøve, give en hel Videnskab, Religionshistorien, en hel ny Stikkelse.

Hvad jeg saaledes har publiceret, er ikke Vedhæng til eller Efterligning efter andres Arbejder. Det er fuldkomment selvstændige ny Opdagelser, fremgaaede som Resultater af Forskning efter en ikke mindre selvstændig Metode, for hvilken jeg har gjort Rede i en Afhandling, der som Bilag følger med nærværende Ansøgning. Ligeledes skal jeg tillade mig som Bilag at vedlægge en Afhandling om min Forfattervirksomhed af min mangeaarige Ven, Hr. cand. mag. Jonas Collin, der paa min Anmodning velvilligt har stillet et Eksemplar af samme til min Raadighed til dette Brug. Disse to Afhandlinger ville, som jeg antager, i Forening kunne give et Billede af, hvad jeg har præsteret, og hvorledes jeg arbejder, en Antydning om den Kundstabsfylde, jeg sidder inde med, og — en Fremstilling af den Uret, jeg i de senere Aar har maattet lide under.

En videnskabelig Forfatter kan ikke gøre mere end fremsætte sine ny Opdagelser eller Anskuelse og gøre Rede for det Bevismateriale, han bygger paa. Hans Arbejdes Betydning vil da afhænge af, hvorvidt andre ere i Stand til at afkræfte hans Bevisførelse eller ikke. Hvad mine Arbejder angaa, have de været Genstand for haarde Angreb af forskellig Art, men — saa vidt jeg formaar at se — har jeg paa ethvert Punkt tilbagevist mine Modstandere, og ingen har endnu formaaet at fremsføre noget, der kunde rokke ved Rigtigheden af de Resultater, jeg gennem mine Undersøgelser er kommen til. Hvad specielt angaar den i det udkomne første Hæfte af mit Arbejde om Hedenstabet fremsatte Anskuelse, er mit Bevismateriale af en saadan Art, at det udelukker enhver Tvivl om, at et Forhold som det, jeg paapeger, virkelig har eksisteret; og der kan i det højeste diskuteres om, i hvilken Udstrækning det har fundet Sted. I det andet Hæfte vilde jeg givet en Fremstilling af, hvorledes Mennesket levede som en anden Dyreat for Civilisationens Begyndelse, hvorledes Civilisationen opstod og ved Udbanding bredte sig, først over et mindre, begrænset Territorium og derpaa, for lidt over 3,000 Aar siden, over næsten hele Jorden. Jeg vilde gjort Rede for, hvorledes de forskellige Folkeslag opstode, og paapeget Grunden til den hidtil saa uforklarlige Lighed i Religion, Stikke, Sprog, Medstaber m. m., som man træffer snart hist snart her, hele Jorden over, hos de forskellige Folkeslag. Om Tilstrækkeligheden af det Bevismateriale, hvorpaa jeg bygger denne min Anskuelse, kan naturligvis ingen have nogen Mening, før det foreligger i nogenlunde udførlig Fremstilling. Men man behøver næppe at være Videnskabsmand for at kunne skønne, hvilken overordentlig stor Betydning i Videnskabens Paapegningen af et Forhold som det nævnte maatte have, om det var solidt dokumenteret. Og da ingen har kunnet rokke min Bevisførelse i mine andre Arbejder, forekommer det mig ikke med Rette paa Forhaand at kunne drages i Tvivl, at jeg jo ogsaa her har mine gode Grunde at bygge paa. Jeg antog derfor, at det ikke var noget uberettiget Krav fra min Side, naar jeg ansøgte om at blive stillet saaledes, at jeg fri for økonomisk Tryk kunde arbejde og saa publiceret mine kulturhistoriske Undersøgelser. Jeg troede, at alene den Flid, der er anvendt paa disse Arbejder, de Ofre, der ere bragte for at kunne udføre dem, maatte sikre mig respektfuld Imødekommen. Men i Stedet for Anerkendelse af mit Arbejde vistes der mig en Behandling, som jeg tænker intet Ord i Sproget er haardt nok til at karakterisere. Man nægtede mig enhver Understøttelse til mit Arbejdes videre Fremme, paatrykte mig derved i det store Publikums Dyne et Stempel som en Stumper, og fordømte mig til endnu i aarevis at leve under Trykket af økonomiske Sorger. Jeg skal ikke dvæle herved, da Sagen vil findes nærmere omtalt i den Afhandling af mig, der medfølger som Bilag. Liderne ere nu anderledes, og i fuld Tillid til den Retfærdighedsfølelse, jeg er overbevist om, den høje Rigsdag er besjælet af, tillader jeg mig nu i al Erbødighed at ansøge om,